

Během evoluce rostliny vytvořily nejrůznější obranné mechanismy proti býložravcům a patogenům v závislosti na ekologickém kontextu prostředí, ve kterém se vyskytují. Práce v úvodu shrnuje možnosti obrany rostlin. V naprosté většině případů rostlina z energetických důvodů volí mezi strategiemi „rychle rostoucí nejedovatý“ a „pomalu rostoucí jedovatý“. Další část práce pojednává o chemické obraně čeledi Asteraceae. Pro sekundární metabolity hvězdnicovitých jsou typické isoprenoidy, které způsobují hořkou chuť esenciálních olejů a latexu. Tato práce se zaměřuje především na seskviterpenové laktony, jelikož prokazatelně vystupují v interakcích s herbivory a mimo jiné mají široké uplatnění ve farmacii.